

[Ole Bjørn Kraft.]

indflydelse på, at danske styrker først bliver afgivet til NATO i tilfælde af krig, for det har været en aftale lige siden 1950; jeg kan tale med derom, for det skete på et tidspunkt, da jeg var udenrigsminister.

Heller ikke er der noget nyt i eller noget, som har noget som helst at gøre med de forhandlinger, som har været ført, at den danske regering selv bestemmer, når Atlantpagtens bestemmelser om forpligtelserne ikrafttræder, for det har hele tiden været en del af Atlantpagten.

Heller ikke er det let at forstå, hvorfor man skal henvise til, at der ikke skal være atombevæbning af danske styrker eller stationering — som man siger — af fremmede styrker på dansk jord. Det er jo sager, som har været afgjort lang tid før man begyndte at drøfte enhedskommando. Der har ikke på noget tidspunkt, så vidt mig bekendt, under drøftelserne af enhedskommandoen været rejst noget som helst ønske om, at der skulle indtræde en ændring i denne sag.

Når alle disse ting er så afgørende for det ærede parti, er det ret ubegribeligt, hvorfor man ikke hurtigere, uden alle disse kvaler, har kunnet træffe sin beslutning, for dette lå ganske klart.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Der er andre, der allerede har gjort det, men ved denne debat må vi nu bestræbe os for at få en vis klarhed tilvejebragt, fordi der foregår en agitation og en propaganda i landet, som vi ikke kan sidde overhørig, og som det er nødvendigt at gøre hvad der står i vor magt for at tilbagevise, og gøre det klart, hvor urigtig den er.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen er modstander af fællesmarkedet, af det europæiske fællesskab, og han bekæmper det med stor voldsomhed. Når man læser det kommunistiske program, således som det blev udformet på den 22. kongres for nylig i Moskva, vil man se, at en af de ting, som mest ængster de kommunistiske ledere, er, at Europa økonomisk skal slutte sig sammen. Man udtrykker det på den måde, at de kapitalistiske lande — som man kalder os — ikke har været i stand til at skabe en tilfredsstillende ordening for deres markedsproblemer, og at dette er en

af grundene til, at de europæiske folks levestandard er så lav.

Det er jo en indirekte måde at sige disse ting på, men det viser ganske klart, at man fra sovjetrussisk og kommunistisk side meget nødig ser, at et sådant fællesskab bliver tilvejebragt. Det ærede medlem kæmper altså her på linje med de ønsker, som findes i den kommunistiske verden i øjeblikket.

Det ærede medlem er modstander af det atlantiske samarbejde, og det ærede medlem er nu modstander af enhedskommandoen, vel som en konsekvens af, at det ærede medlem ønsker, at vi skal være af-rustedede og neutrale. Der er ikke noget, som ville passe Sovjetrusland eller den kommunistiske aggression i Europa bedre, end hvis vi gennemførte en sådan politik. Derfor er det efterhånden noget vanskeligt at se, hvori det ærede medlems og hans partis anskuelser adskiller sig fra det kommunistiske partis, som han har forladt.

Dertil vil jeg imidlertid gerne føje, at denne politik hører fortiden til, at den for øjeblikket har en vis tilslutning i det danske folk, en lille tilslutning, et mindretals tilslutning, ikke nogen tilslutning, som på nogen måde kan komme til at påvirke vore politiske afgørelser. Jeg er overbevist om, at denne tilslutning er midlertidig, af den simple grund at den er uden kontakt med fremtiden; den bygger på anskuelser og meninger, som hører fortiden til, og som ganske af sig selv lidt efter lidt vil forsvinde, fordi udviklingen vil gå videre og lade disse anskuelser, disse standpunkter, efter sig ved vejkanterne. Derfor er det rart at se, at det radikale parti, som jo har været langt inde på den samme bane, er begyndt at få øjnene op for, at en fastholden ved denne politik ville afskære det radikale parti fra nogen som helst indflydelse på fremtiden. Hvilken indflydelse det radikale parti vil få, og hvilken holdning det radikale partis vælgere vil komme til at indtage i denne sag, berører ikke det spørgsmål, at det må hilse med tilfredshed, at socialistisk folkeparti efterhånden kommer til at stå alene med disse anskuelser, på samme måde som det kommunistiske parti før i tiden stod alene med disse anskuelser.

Jeg ville gerne gå dybere ind på en